

60. ԽԻՆԳՑ ԿՈՐԵՐ

Կէլնեն խինգյ կոր, մեկ տամ մեչ մեչտեղ կփնակեն:

Օրին մեկ, էն մեչ կոր կէրթա մուրալ քաղքի մեչ: Մարթմ էլ ճամբնիս էրթացած գյնիս տաս ոսկի կկնդնի, կասի. - Աղէկ, էսա փնրեն կնդն, ամա ես ինչիս մեմակ ուտեմ, իմ սիրտ չպիրեն: Ըսկում խեղճմ կնդնեմ, կես տամ իմոր, որ կեսն էլ իմ պերամ էրթա, ես ուտեմ:

Կուգյն ճամբնիս էտա կուրում ուստ կուգյն:

- Ախպեր, - կասի, - դո՞ր կէրթաս:

Կասի. - Կէրթամ քաղաք մուրալ: Բնիքի զի աքնիւմ անեմ:

Կասի. - Ախպէր, արե՛, ես տաս ոսկի եմ կնդե, խինգյ զի, խինգյ՝ քյե: Կասի, խինգյ ոսկին կլցի կուրում ծեռ:

Կոր կխարցուցի, կասի. - Խինգյ էլ մնաց քյե՞:

Մարթմ ի կասի. - Խա՛, խինգյ էլ մնաց զի:

Կասի. - Մե՛ խա քյո խինգյն էլ լից իմ ծեռ, խեմք ի՞մն ի ծանդր, թե՞ քյոն:

Ծեռնով ծանդր թեթիվ կանի, շուտ կուտա, էնտեխ, աչ ծեռաց ոսկիք կլցի ծնիս ծոց, ծնիս ծեռացն էլ կլցի աչ ծոց:

Մարթմ ի կասի. - Ծո՛, ախպէր, ի՞նչ կանես: Խինգյ ոսկին առ քյե, խինգյ տուր զիկ, է՛:

Կորն ի կասի. - Չէ՛, ի՞նչ խինգյ ոսկի, մո զի փնրն չկա: Ոսկի ու՞ստ ի մո զիկ:

Կասի, կբաշլայի բոռալ:

Կասի. - Ամա՛ն, խասե՛ք, էսա մարթմ իկեր ի, քյանիմ փնրն եմ ժողվե, իկե զիզնից կխլի:

Մարթեր կթնփեն կբաշլայեն էտա մարթում անարքել:

Մարթմ էլ կամչնա, գլլեռիս կկախի ուր առաճ, կթողնի կնցնի, չում էտա մարթեր կգատանան: Աչք վեր կուրում կպախի, կասի.

- Կայնի, խեմ էսա դոր կէրթաս:

Կորն ուրախ-ուրախ ուր ճամբնիս կպոնի, որ էրթա տուն: Մարթմ էլ ուշիկ-ուշիկ իտևանց կէրթա մտնի ներս:

Տիսնա, որ ի՞նչ՝ չորս էլ կոր էնտեխ կան:

Կոր կէլնի պատուխնից ուր ոսկիք կառնի տակ, կուգյն ինգյերնեռաց կասի. - Էսոր իմ պան պարի եեր: Քսան ոսկի ունի, տսան էլ էկավ վերեն Էսոր, էլավ ետում ոսկի, յավաշ-յավաշ կուտեմ:

• Կասի, կկասի, կխանգորցի, կբաշլայի թնլել վեր պոնել: Էն մարթ որ գյաղտիկ

իմոր իտեւն իկեր էր, վեր թանկու գլխս ծեռ կուտա ոսկու դէս: Եռսում ոսկին էլ մելտեղ կառնի:

Բաշլայի ճվալ ուր ընկերներաց վերեն, կասի. - Իմ ոսկին տվեք:

Ընկերներուց մեկն կասի. - Իմ ոսկին գլեռ դուարն ի, էլեք պիրեք խամբրեք:

Էն մեյն էլ կասի. - Իմում խարի ճոթի տայն ի:

Ախր ինդ իսն, չորսն էլ ուրենց ոսկիդտերաց տեղ մշանց կուտան:

Կասի. - Էլի խամբրի. մենք խանբնար չենք:

Մարթն ի, որ կլսի ոսկիդտերաց տեղ, կերթն րմեն էլ կժողվի. կառնի:

Կէլնեն կորեր, որ ուրենց ոսկիք պիրեն մշանց տան, մեկու ոսկին էլ չեն կնդնե:

Բաշլայի էն իմոր, էն իմոր մեյմեկու տղկել: Տաննա կորերաց մեյն վիրուցի կասի. - Ախպէր, մեշ մե սաղ մարթ կա: Էլեք էրկուս տոտ պոմեք, մենք իրեքս փետերն առնենք չորս պիպոր զանենք. սաղ մարթուն պոմենք:

Կէլնեն ըսկում կանեն. էրկուս փետեր կպոմեն կայնեն վեր տուան, էն իրեյն էլ փետեր մեշ տան կետրեխտեն: Սաղն ի դանակ կուտա մեղ կուրու սրտի մեշ, կշրճի էնտեխ, ինք կփախի:

Կերթն, աման ուր խիղճ ուր կտանջի, ուր սիրտ կմրմուս, կասի. - Ի՞նչխ անեմ, որ էմ կիրցուցեմ ինոնց էսա փնրեն:

Էն մեկէլ օր լիս որ կպանցվի, էմ էն կոր կուգն չարշի: Մարթ կասի.

- Էլնեն էրթնմ, խաց առնեմ, մոր տամ, որ չիմնա:

Օխկեն խաց կառնի, կպիրի կուտն կուրում, կասի՝ կե:

Կորն ի, որ խաց կառնի, կտնի պերան, ծամելու ծամանակ կիմնն, որ ուր փարեն են տվե խաց առե:

Խասնի մարթու յախեն կպոմի, բաշլայի բոռալ:

Կասի. - Քյսմիմ փնրն մուրալով ժողվիցի, էսա մարթն էկավ զիգմից գյողցալ, մկա անոթի ծարալ ինգյիր են փոշիդտանք:

Մարթեր կուգնն թնփեն վեր իմոր, փոլիս կպիրեն, էտա մարթուն վիրցել կուտան:

Մարթն ի կասի. - Ընչի՞ զի տանենք պոմեք: Որ տլուք աղել կատաստան կտենաք, դու՛ր կայնեք իրիշկեք, ես ծե մշանց տամ: Խենք կանբնհնթ ի՞մն ի, թե իմոր:

Մարթուն տլուս կխանեն, վեց ոսկի կուտան ծեռ, կառնի մոտանա էտա կուրում:

Կասի. - Ախպէր, արե, ես վեց ոսկի ունեմ, իրեյք քյե, իրեյք՝ զի: Տանենք տենք սիրտս չպիրի միմակ ուտեմ:

Կորն ի կասի. - Մե հա քյո իրեք ոսկին տու, քյո՞ն ի թանձր, թե՞ իմ:

Մարթ ոսկիք կուրու ծեռ կլցի, մե խա կշրջի էն կող, էն կող, էմ կտնի ծոց:

Մարթ կբաշլայի քյաշել, քյաշուտել:

Կասի. - Իրեք ոսկին տու՛ր, իրեք ոսկին թո մնա քյե:

- Չէ, - կասի կոր, - մո զի ոսկի չկա՛: Ի՞նչ ոսկի, ի՞նչ պնն:

Կասի, կբոռա: Մարթեր կթնփեն վերեն, կասին. - Ծո՛, կո՛ր, էլմ ի՞նչ ի էլեր:

Կասի. - Էրկու փնրն եի ինգյեր ծեռս, էսա մարթ չամչնա, իկե զի կչլտի:

Մարթեր եփ կտիսնան, կուգնն թնփեն վերեն, ոսկին կառնեն, կուտան էտա մարթուն, կճամբխեն:

Իսոր կնլթութեն կտիսնան, աղելմ էլ կտփեն, տուն կճամբխեն:

Կասեն. - Մեկ էլ որ էսա տեղ գլնա՛ քյե կսպանենք: